

Ik was niet lief, denkt Lam.
Loebas deed zijn best.
En papa had gelijk:
zo erg was het niet ...
'Loebas?' vraagt ze zacht.
'Wil je even proeven?'
Loebas haalt zijn schouders op.
'Ik heb je hulp nodig,' zegt Lam.
Ze dipt een lepel in de saus
en geeft hem aan haar vriend.
'Lekker,' zegt hij. 'Maar ...'
Lam trekt grote ogen.
'Maar wat?'
'Er ontbreekt nog iets.
De saus heeft meer smaak nodig.'
Lam neemt zelf een hap.
Ze knikt. 'Je hebt gelijk.'
'Zijn er kruiden?' vraagt Loebas.
'Natuurlijk! In de tuin!'

Buiten wijst Lam de kruiden aan.

'Kijk,' zegt ze, 'dit is munt.'

En dat is bieslook.'

Ze huppelt naar een volgend bosje.

'Hier heb je pe-ter-se-lie en dragon.'

Loebas ruikt aan elk kruid.

Soms schudt hij zijn kop.

Soms plukt hij een flinke handvol.

In de keuken hakt Lam alles fijn.
Ze doet de kruiden in de pot.
De saus kleurt mooi groen.
Loebas proeft opnieuw.
'Dat is al beter,' zegt hij.
'Nog wat peper en zout.'
Lam draait aan de peper-molen
en schudt met het zoutvat.
'Nu is het goed!' lacht ze.
Maar Loebas zegt: 'Wacht even.'
Hij proeft nog een keer.
Hij sluit zijn ogen en denkt diep na.
'Ik mis nog iets fris.'
Lam zucht.
Loebas blijft maar dingen verzinnen ...
'Ik weet niet wat je bedoelt.'
Maar Loebas begint te lachen.
'Ik weet het wel!'

'Citroen!'

Lam haalt haar neus op.

'Ben je zeker?' vraagt ze.

Loebas knikt.

'Een beetje citroensap maakt het af!'

Lam neemt een citroen uit de fruitmand.

Ze knijpt een vleugje sap in de saus.

Loebas proeft voor de derde keer.

Hij likt zijn lippen af en zegt:

'Nu is het goed.

Iedereen mag aan tafel!'